

LATVIJAS ARHĪVI

PERSONĀLIJAS

DARBS CILVĒKIEM UN ARHĪVIEM

Šoruden kolēgu, radu un draugu pulkā Latvijas Valsts arhīvu ģenerāldirekcijas Arhīvu dokumentu izmantošanas stratēģijas un attīstības daļas vadītāja Digna Bērze svinēja nozīmīgu dzīves jubileju.

Varbūt tāpēc, ka Digna ir dzimusi Skorpiona zīmē – 1950. gada 28. oktobrī –, varbūt tāpēc, ka viņas vecāki bija precīza darba darītāji – ekonomisti –, mēs viņu pazīstam kā zinošu, precīzu un prasīgu darba kolēgi ar savu noteiktu viedokli, ko vienmēr gatava pamatot un aizstāvēt.

Dignas vadītās daļas darba sarežģītība, atbildības līmenis par paveikto, uzskaitīto un uzrakstīto vairāk izprotams ir arhīvistiem. Līdztekus ir arī plašai sabiedrībai pieejami darbi, kuros redzam Dignas profesionālo zināšanu un uzkrātās darba pieredzes

Digna Bērze savā jubilejā Latvijas Valsts arhīvu generāldirekcijas kolēgu vidū.
2000. gada 3. novembris.

Gints, Digna un Jānis Bērzes.

radošu pielietojumu. Mēs visi priecājamies par Dignas Bērzes sagatavoto arhīvu sistēmas 80 gadu bukletu, pozitīvu novērtējumu XIV starptautiskajā arhīvu kongresā Spānijā guva viņas veidotā Latvijas arhīvu mājas lapa un Latvijas arhīvu informatīvais izdevums.

Sadzīvē Digna ir saprostoša, izpalidzīga, ar smalku humoru. Pat asākas vārdū apmaiņas, risinot darba jautājumus, neietekmē Dignas attiecības ar kolēgiem.

Darba pienākumi, mājas rūpes aizņem Dignas dzives lielāko daļu. Maz laika paliek vaļaspriekam, pārdomām.

Aizvadītajos gados ir bijuši priecīgi un skumji brīži, gandarijums par paveikto un noteikti ir arī ieceres.

Par to neliela pēc jubilejas saruna ar Dignu Bērzi.

Mācoties Rēzeknes 1. vidusskolā, Tev bija labas sekmes gan humanitārajos, gan eksaktajos priekšmetos. Tev patika dziedāt, dejot, lasīt grāmatas. Kā tad radās doma klūt par arhīvistu? Šādu profesiju Latvijas augstskolās nebija iespējams iegūt.

Mani interesēja vēsture, politika, sabiedriskās attiecības. Vilināja arī iespēja mācīties pasaules pilsētā – Maskavā, kur bija daudz iespēju iepazīties ar daudzu tautu kultūru.

Pēc Maskavas Valsts vēstures arhīvu institūta beigšanas divus gadus Tu strādāji Latvijas Valsts kinofotonodokumentu arhīvā un jau 24 gadus arhīvu sistēmas pārvaldes institūcijās. Vai tas, kādu Tu biji iedomājusies arhīvista darbu, atbilst tam, ko Tu tagad dari?

Arhīvos darbinieku ar speciālo arhīvista izglītību nebija daudz, un tāpēc darba gaitas mani ievirzīja administratīvajā darbā, jo to nevar veikt bez profesionālām zināšanām. Lielāku gandarijumu man dod darbi ar konkrētu rezultātu – rokasgrāmatu sastādīšana, dokumentu izstāžu sagatavošana. Esmu priecīga un gandarīta, ja varu palīdzēt cilvēkam, kad viņš uz ģenerāldirekciju ir nācis kā uz pēdējo instanci izziņu meklēšanā.

Arī Maskavas augstskolu studenti vasarās strādāja studentu “celtnieku vienībās”. Kur Tev ir nācies būt, ko esi iemācījusies?

Mūsu vienība strādāja Astrahanā, Celjinogradā, Kaļiņingradas apgabalā. Esmu apmetusi govju kūti, gatavojuši ēdienu 40 personām un jutusies brīvi uz skatuves studentu aģitbrigādes priekšnesumos.

Man vienmēr bija patīkami tikties ar Taviem vecākiem. Tētis bija liels stāstītājs, mammīte tāda žīgla un viesmīliga, abi lieli dziedātāji. Ko vecāki tev devuši, un kad Tev viņu visvairāk trūkst?

Tētis mani ir mācījis būt patstāvīgai savos spriedumos un tolerantai pret citu domām. Šķiet, esmu pārmantojusi viesmīlibu, godīgu attieksmi pret darbu, kārtīgumu un secību ikviens ietētā. Dažkārt man trūkst vecāku vērtējuma, uzmundrinājuma.

Beigusi studijas, no galvaspilsētas Maskavas atbrauci uz galvaspilsētu Rīgu. Dzimusi arī Tu esi pilsētniece, bet tagad Tev jāsaimnieko Babītē. Vai Tev kādreiz bija ienākusi prātā doma, ka stādīsi, ravēsi, raksi... ?

Darbs dārzā man sagādā gandarijumu, stresa brīžos dod mieru. Atšķirībā no ikdienas administratīvajiem lēmumiem, dārzā es redzu sava darba gan krāšņos un krāsainos, gan garšīgos un nepieciešamos augļus. Manis audzētie ziedi grezno mājas pagalmu un priecē garāmgājējus.

Neatnemama Tavas dzīves sastāvdaļa ir dziesma. Mēģinājumi, koncerti Rīgā, citās pilsētās un valstīs. Kāpēc Tev patīk dziedāt korī, kādam pasākumam koris gatavojas tagad?

Latvijas Valsts arhīvu ģenerāldirekcijas daļas vadītāja Digna Bērze un daļas vadītājas vietniece Maija Āboltiņa vada zonālo valsts arhīvu darbinieku semināru. 1998. gada 5. decembris.

Savulaik es dziedāju Maskavas Centrālā mākslas darbinieku nama ansamblī. Kopš 1974. gada dziedu korī "Rīga". Ar kori esam koncertējuši Vācijā, Čehijā, Austrijā, piedalijušies visos Dziesmu svētku koru karos un koncertos. Šobrīd korī esmu kļuvusi tāda "viesdalībniece", bet ceru pašorganizēties un dziedāt Rīgas astoņsimtgades Dziesmu svētkos. Dziedot korī, ir neaprakstāma kopības sajūta un prieks sajust, ka mans emociju vilnis sasniedz klausītāju.

Gadsimtu mijai Tev ir apaļo jubileju gads. Apaļa dzimšanas diena, 20 gadus Tu vairs neesi Rukmane, bet Bērze. Tev aug dēls. Kādu Tu vēlētos redzēt Gintu vēl pēc desmit gadiem?

Gribētu, lai viņš atrod savu vietu dzīvē, būtu godigs un darbigs, patstāvīgs domās un darbos.

Ko Tu vēlētos sev?

Turpināt strādāt, ievirzot mūsu arhīvus pasaules arhīvu līmenī, lai blakus būtu godīgi un saprototoši kolēģi, lai būtu manas ģimenes turpinājums...

Lai piepildās Tavas izteiktās vēlēšanās un arī klusās ieceres, par kurām šoreiz nerunājām.

Tamāra Mazure